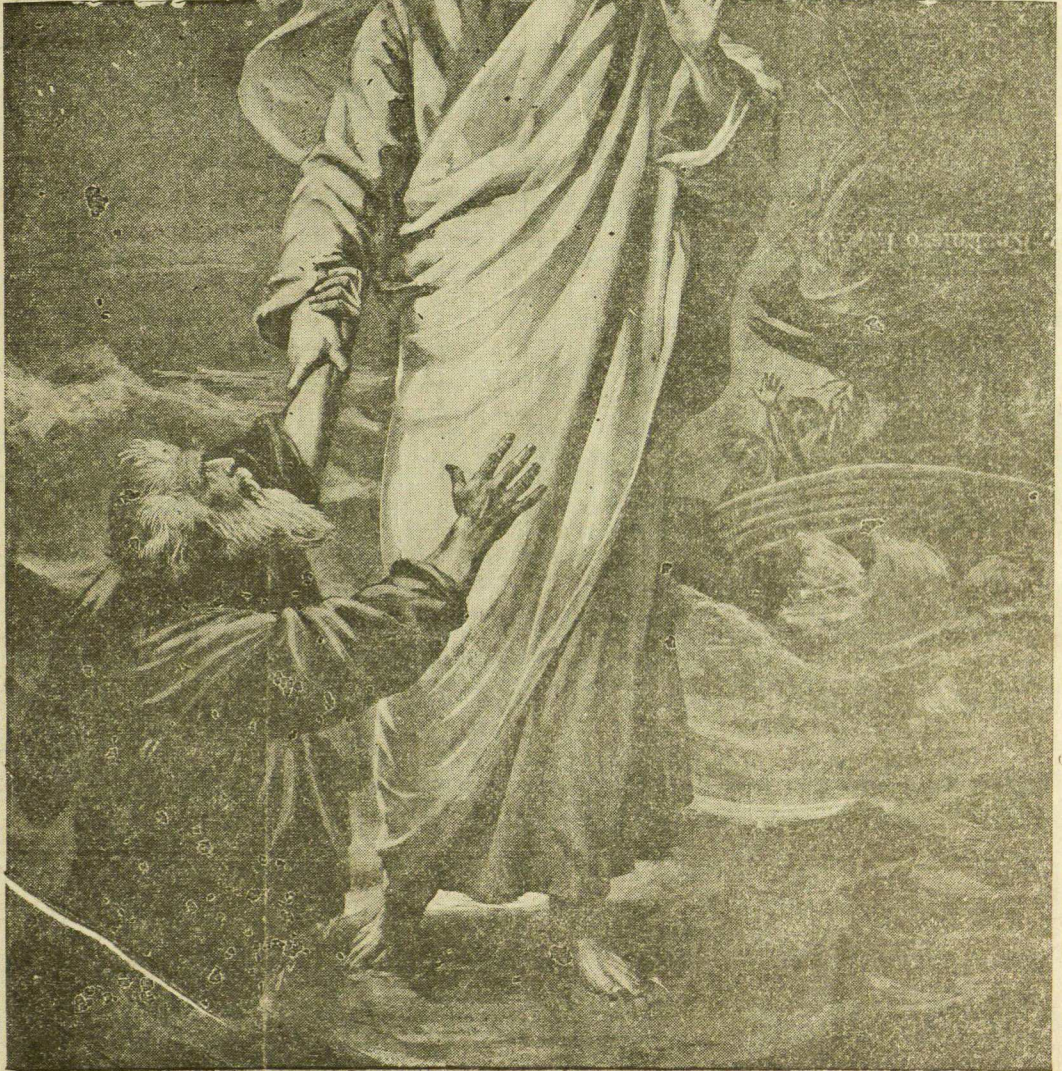

LAIVAS

No. 2. Metai VIII

Sausio-Jan. 7, 1928

LTSR valet.
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

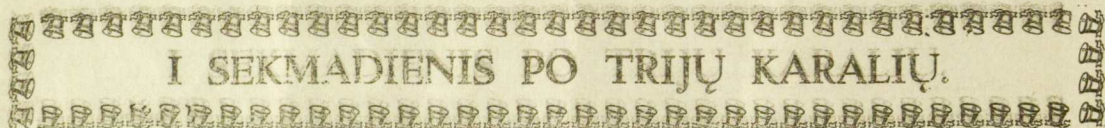
Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,
2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

Evangelija

LUKO 2, 42-52.

UOMET Jėzui buvo jau dvylika metų, jie atėjo, kaip buvo šventės paprotys, i Jeruzalę; bet jo gimdytojai tai nežinojo. Manydami jį esant drang keliaujančiųjų tarpe, jie ėjo visą dieną ir ieškojo jo tarp genčių ir pažįstamų. Nesuradę, sugrižo, jo beiškodami, i Jeruzalę. Ir atsitiko, kad jo trijų dienų jie rado jį sėdintį mokytojų tarpe, besiklausantį jų ir juos beklusinėjantį. Visi gi, kurie girdėjo jį, stebėjosi jo išmanymu ir jo atsakymais. Pamatę, jį, jie nustebė, ir jo motina jam tarė: Sunau, kam mums taip padarei? Štai, tavo tėvas ir aš su skausmu ieškojova tavęs. Jis jiems tarė: Kam manęs ieškujota? Ar gi nežinujota, kad man reikia būti tuose daiktuose, kurie yra mano tėvo? Bet jie nesuprato, ką jis jiems buvo pasakęs. Ir jis iškeliavo su jais, atėjo i Nazaretą ir buvo jiems paklusnus. Jo motina laikė visus šituos žodžius savo širdyje. O

Lekcija.

ROM. 12, 1-5.

Š maldauju jus, broliai, del Dievo galteisingumo, parodykite savo kunus kaip gyvą, šventą, Dievui tinkamą auką; tai bus jūsų protingas tarnavimas Dievui. Nesitaikinkite prie šio pasaulio, bet patys save perdirbkite savo dvasios atnaujinimu, kad ištirtumėt, kas yra Dievo valia, kas gera, kas įtinka ir kas tobula!

Aš sakau man duotąja malone visiems jūsų tarpe, kad neturėtumėte apie save geresnės nuomonės, kaip pridera, bet kad manytumėte apie save teisingai ir kiekvienas žiurėdamas tikėjimo saiko, kaip jam Dievas yra paskyres. Nes kaip viename kune turime daug narių, visi gi nariai turi ne tą patį veikimą, taip mes daugelis esame vienas kunas Kristuje.

Jėzus augo išmintimi, metais ir malone pas Dievą ir pas žmones.

Jonas Tarvydas.

2. Kelionės Krepšelis.

Kelionės krepšelis nemyga pečių, jame tik dvi riekės duonelės juodos. Pavilgą šaltinio vanduo man atstos —

kelionės krepšelis nemyga pečių.

Širdy tvenkte tvenkias godelių skaisčių. Eik šian pasiilgęs glėbin-visados tau jaunas keleivis giesmių pagiedos: kelionės krepšelis nemyga pečių!

Tēvu Dalis Vaiku Auklējime.

1 Musu laiku klaidos.

Ivairiais laikais ivairios klaidos slēgia žmoniū visuomenē. Senovēje stabmeldystē buvo tokia visuotina klaida, kuriā beveik visi žmonēs garbindavo skaitydami, kad ji naujausia pirmyneiga. Vēlesniais laikais apie XV ir XVI šimtmeti žmonēs manē, kad esā raganu ir raganiū, kurie stipriomis negamtinėmis priemonėmis kenkia pavieniemis žmonēms ir visuomenei. Tos klaidos apimti miestai ir sodžiai ieškodavo raganu ir manydavo radē, ir ne vienā itartā asmeņi nuskandino arba sudegiņo. Musu laikai yra toki jau, kaip ir senovē. Ir jie taip pat turi savo žalingu klaidu.

Štai mes džiaugiamēs ir didžiuojamēs, kad mokslas yra stiprus, kad daug ivairiu mašinu ir prietaisu turi išradēs, kad pilna visokiū mokyklū. Begarbindami mokslā, imame tikēti, buk vienas proto apšvietimas visā žmogū pataiso ir padaro gerā visais žvilgsniais. Todel visos musu laiku mokyklos to vieno težiuri, kad vaiku galvas prikimštu ivairiu žiniu ir išmokytu naudotis žiniomis, o budo ugdymu visai mokyklos nesirupina: nē pradinēs, nē aukštesnēsēs, nē aukštosios. Tai yra musu laiku klaida. Jā turi žinoti tėvai leidžiantieji vaikus į mokslus. Jā jie turi ir atitaisyti, papildydami mokyklos darbā.

2 Budo nustatymas.

Budo nustatymas. Nors didžiausios ir garsiausios buvo mokyklos, bet jų

Kun. Prof. Pr. Bučys.

programose nebuva kalbama apie mokiniu budo sutvarkymā. Žmogaus vertē pareina nuo jo budo, o budā sudaro įpročiai. Keno daug geru įpročiu, to geras budas ir tas naudingas žmogus. Keno daug blogu įpročiu, to blogas budas ir tas buva nenaudingas ir dažniausiai nelaimingas.

Vidutiniškam padoriam žmogui reikia turēti šitie šeši geri įpročiai: 1-as teisingumas, 2-as darbštumas, 3-ias mokėjimas susivaldyti, 4-as drąsa, 5-as mandagumas, 6-as maldingumas.

Teisingas žmogus buva žodžiais ir darbais. Teisingas žmogus nevagia, nekriaudžia kitu, nedaro artymui to, ko nenorētu pritirti iš kitu. Jis eina savo pareigas sąžiningai, pirkliaudamas nesuka. Tai vis yra teisingumas darbais. Žodziu teisingumas pasireiškia kalboje, kad žmogus nemeluoja, pažadėjimą išpildo, kitu neteisingai neapkalba. Teisingumas yra visu dorybiu pagrindas. Neį ir stabmeldžiai suprasdavo šitos dorybės reikalā.

Darbštumas yra žmogaus turto ir laimēs šaltinis. Dirbtuviu savininkai nedovanai moka algas darbininkams, nes žino, kad darbininkas pagamina tiek pinigū, kiek išneša jo alga. Vienas tėvas pasakē savo sunui, kad jam pavestojė žemėje esā sidabro, tik reikiā jį išsikasti. Sunus giliai išknaisē visā dirvā, sidabro puodo nerado, bet iškasta, išjudinta žemē tapo labai derlinga ir sunui davē pelno daugiau negu vertas

sidabrinų pinigų. Šita pāsaka parodo, kaip darbas gamina turtą. Darbštus žmogus yra nepriklausomas nuo kitų malonės: jis nežiuri kitiems į rankas tykodamas dovanos. Jis žiuri į savo rankas ir jos jam uždirba kiek reikia ir dargi viršaus.

Svarbusis dalykas yra mokėjimas susivaldyti. Šykštuoliai nelaimingi dėl to, kad jie nesuvaldo savo godumo. Girtuokliai nelaimingi, kad nesuvaldo savo širdies linkusios į degtinę. Paleistuviai nelaimingi, kad nesuvaldo savo žemųjų geidulių. Pikčiurnos nelaimingi, kad nesuvaldo savo rustybės. Kai susieina viename žmoguje keletas nevaldomų geidulių, sakysime, tingėjimas, godumas ir rustybė, tai žmogus virsta galvažudžiu. Taigi be galo svarbus dalykas yra savo geidulių valdymas. Veikia pasakysiu, kaip jis daromas.

Tuom tarpu primenu, kad kiekvienam reikia drąsos, nes nė vienas žmogus negyvena keletos dešimčių metų nepatekęs į pavojų, iš kurio jį išgelbsti tik drąsa. Drąsos reikia ypatingai tiems, kuriems skirta padaryti nepaprastų didelių darbų ir nuopelnų. Pagalios drąsos reikia ir tam, kad neužsigynus savo įsitikinimų. Krikščionija išaugo didi, garbinga ir galinga savo kankinių drąsa. Drąsūs buvo ir lietuviai tais laikais, kada jų kunigaikščiai valdė žemes tarp Baltijos bei Juodosios jūros ir Maskvos.

Mandagumas švelnina drąsą, darbštumą ir teisingumą, pridėdamas meilės prie jų visų. Jis visuomet buva išvien su mokėjimu valdyti, užleist artimui pirmą, patogesnę ar garbingesnę vietą.

Kaip saulė pagražina pievas ir laukus, taip mandagumas papuošia žmogaus gyvenimą. Buva įgimto mandagumo, nežinančio poniškų taisyklių ir buva įgimto išlavinto mandagumo, žinančio žmonių sugyvenimo taisyklės, vadinamo etiketu. Antrasis mandagumas yra tiek geresnis už pirmąjį, kiek žvilgančiai nulyginta ažuolo lenta už to paties ažuolo nelygintą lentą. Buva ir veidmainingo etiketo žinojimo be meilės ir susivaldymo, ir tas nėra mandagumas.

Pagaliau, maldingumas yra žmogaus įprotis kreipti savo mintis ir jausmus prie Dievo. Šešias dienas dirbame sau, septintą pridera pašvęsti Sutvėrėjui. Kas myli Dievą, tas nesinešioja širdyje purvo ir drumbulų. To žmogaus jausmai ir mintys krypsta aukštyn. Visa, kas žemės gyvenime sugenda ir sulūžta, tas atsitaiso Dievo duotomis priemonėmis. Sveikas, protingas maldingumas yra tas pats apsėjimo teisingumas, tik atkreiptas ne į žmones, o į Dievą.

3 Valios jėga.

Valios jėga. Paminėjęs šešis gerus įpročius, sudarančius gerą žmogaus būdą, grįžtų prie mokėjimo valdytis, nes tik tas įgaus ir išlaikys tuos šešis įpročius, kas moka valdytis. Kaip paroje yra diena ir naktis, metuose vasara ir žiema, taip žmoguje yra valios jėgos ir kuno geidulių. Geiduliai yra kuniniai daiktai, iš kuno jie kyla ir proto nepaiso. Valios jėga yra proto vedama ir yra dvasios jėga.

(Daugiau bus).

Tretininkų Žinios.

Mielaširdystės Darbai.

“Eikite ir papasakokite Jonui, ką esate girdėję ir matę. Aklieji mato, raišieji vaikščioja, raupsuotieji pagydomi, kurtiniai girdi, mirusieji keliasi, beturčiams skelbiama evangelija.

Šv. Jonas Krikštytojas karaliaus Erodo kalėjime pasodintas išsiuntė savo mokinius pas Viešpatį paklaustų Jo ar Jis yra Mesijas, kuris buvo laukiamas ir pranašų pranašautas ar jie turi dar kito laukti, nes kaip kurie mokytiniai buvo silpno tikėjimo. Šv. Jonas neabejojo apie Viešpaties atėjimą tame laike, nes prieš tai Jis pats net ranka buvo rodęs į Viešpatį, sakydamas: “Šitai Dievo Avinėlis, kuris naikina pasaulio nuodėmes.”

Viešpats Jėzus nedavė tuojaus atsakymo šv. Jono mokytiniams ir neišaiškino jiems ar Jis yra Mesijas, bet tik toliau tęsė savo mielaširdystės darbus, gydymas suvargusių žmonių kunus ir mokydamas juos.

Dar ir atlikęs mielaširdystės darbą nepradėjo juos žodžiais įtikinėti ir stiprinti jų tikėjimą apie savo atėjimą kaip Mesijo, bet tik atsišaukė į savo darbus sakydamas: “Eikite ir papasakokite Jonui: aklieji mato, raišieji vaikščioja, raupsuotieji gydomi, kurtiniai girdi, numirusieji keliasi ir beturčiams skelbiama evangelija.

Ir taip mūsų Viešpats, pirmas netik pilnais gailestingumo žodžiais, bet ir savo darbais parodė nepaprasto gailestingumo kiekvienam žmogui nelaimėje. Jis pirmas pradėjo ypatingu būdu rupintis žmonijos vargais. Jis pirmas pasigailėjo vargstančių žmonių kuno arba sielos nelaimių, nes Jis stengėsi paguosti juos nelaimėje ir palengvinti jų naštą ar tai iš-

gydydamas juos įvairiomis ligomis sergančius arba suteikdamas reikalingo mokslu ir perspėjimo tarnauti Dievui kaip aukščiausiam savo tikslui. Jis yra pirmas tas gailestingasis samarietis, kuris gydo žmogžudžių sumuštą žmogų. Jis yra pirmas, kuris yra suteikęs reikalingų žinių rašto žinovui, kad danguje mes nebusime su savo kunais, geiduliais ir palinkimais, kaip mes čia esame, bet tenai mes busime kaippo dvasios. Tenai mes neturėsime pikty palinkimų, bet mūsų vienintelis noras bus padidinti Dievo garbę.

Prieš Viešpačiui ateinant taip nebuvo. Graikai ir Romiečiai nors buvo ir aukštai kultūringi, vienok visai neturėjo gailestingumo pavargėliams. Priešingai jie išnaudodavo juos kaip vergus savo ypatingiems tikslams, kurie buvo dažnai labai nedori, o kada to negalima buvo padaryti, tai tada šalindavo juos iš savo tarpo. Graikų išminčiai kaip Platonas ir kiti patardavo naikinti tuos suvargusius žmones, kurie buvo nelabai naudingi valstybei dėl stokos sveikatos arba dėl senatvės.

Romiečiai taipgi vieton padėti beturčiams ir pavargėliams vargą vargti, varydavo juos sunkiai dirbti, laikydavo juos skurde ir neduodavo jiems jokių teisių.

Tik Krikščionystė pasigailėjo vargstančios žmonijos. Ji išmokino įvairių tautų žiaurius pagonis, kurie buvo pilni keršto ir neapykantos, mylėti artymą ir padėti jam reikale. Ne tik visuotina Bažnyčia savo gailestingumu pagerino žmonijos padėtį, bet taipgi ir atskiri žmonės yra labai atsižymėję gailestingumu. Paminkime kaip pavyzdį šv. Martiną. Tasai šventasis pamatęs kartą žmogų prašantį išmaldos, o neturėdamas ko Jam duoti nuėmė ploščių nuo savęs ir apdengė vargdienį.

Šita Krikščionių Draugija ir dabar tą patį darbą varo pirmyn, rupinasi vargdieniais, stato jiems ligonines, visokios rūšies prieglaudas, kad tik palengvinus kiekvieno žmogaus padėtį. Ji siunčia savo misijonierius į pagonių kraštus ir šelpia juos, suteikdama įvairios pagalbos. Kiek tai pinigų išaina tik iš vienos Amerikos misijonieriams, kurie darbuojasi tarp necivilizuotų žmonių, tarp žmonių, kurie dar negirdėjo apie mūsų Viešpaties Evangeliją, tik tas gali žinoti, kas skaito jų jų padėkos žodžius už suteiktą paramą.

Mums nereikia stebėtis iš to, kad mūsų Bažnyčia rupinasi pavargėliais ypatingu būdu, nes Ji yra mūsų Viešpaties liepiama taip daryti, kuris taip pasakė: "Iš tikrųjų, sakau jums, kiek kartų jus tai padarėte vienam šitų mano mažesniųjų brolių, man padarėte." Iš kitos pusės Jis pasmerkė tuos, kurie užmerkia savo akis prieš neturtingus ir pavargėlius, ir pasakė, kad jų jų didesnė bausmė laukia pasaulio pabaigoje.

Katalikų Bažnyčia didžiuojasi esanti beturčių Bažnyčia ir remianti juos savo gerai pasiturinčių vaikelių aukomis, nes

tai yra vienas ženklų, kuris parodo kad Ji yra Viešpaties įsteigta draugija. Jei mes atidarytumėme episkopatų bažnyčių arba kitų protestonų maldos namus, mes tenai nematytumėme vietos pavargėliams kaip mūsų Bažnyčioje. Negalima tvirtinti kad jie stumia pavargėlius nuo savęs, bet tenai patys pavargėliai nesijaučia savo vietoje. Mūsų gi Bažnyčia ragina ir prašo visus į savo maldos namus, visiems lygiai patarnauja ir rupinasi visų dvasiškais reikalais, nes mes visi esame vieno Tėvo vaikeliai.

Taigi sekdami mūsų Bažnyčios pėdomis neužmirškime ir mes pavargėlių. Daugelis žmonių kartais aikvoja savo darbą nereikalingiems dalykams. Jei tik tas uždarbis būtų paaukotas geriems tikslams, daug galima būtų padėti vargstančiai žmonei ar tai mūsų tėvynėje, Lietuvoje, arba čia Amerikoje, nes čia taipgi yra žmonių blogai pasiturinčių ir skaudžiai gyvenančių.

O jei mes taip darytumėme, mes ne tik padėtumėme kitiems vargą vargti, bet mes taipgi pelnytume ir sau amžiną atlyginimą už atsidėjimą pora nykstančių dalykų.

K. J. J.

MALDOS GALYBĖ.

Maldos balsas — koks jis galingas!
Dievo ausyse koks jis didingas!
Dievas sutvėrimo turi klausyti
Ir tai tuojau! ne rytoj, poryt!
Nes prižadėjo klausyti Jis jų
Ir neniekin troškimų jų visų!
Kam tad nemelsti,
Į duris nebelsti
Mūsų Dievo tokio galingo?!
Kam nesulaukti,
Kam neragauti

Tos malonės Dievo didingo?!
Pas Jį mūsų saldybė!
Danguj mūsų viltis!
Pas Jį ramybė
Suras mūsų širdis!
Tad, melskim kiekvieną
Mūsų gyvenimo dieną
To Dievo mūsų Tėvo galingo;
Jame tiktai
Rasim apsčiai
Suraminimo to reikalingo!

Kryžvinis.

Uršulēs Nelaimēs

(Tāsa).

Keturi šuviai plykstelējo iš už krumu tvoros ir keturi priešai krito ant žemēs.

“Tykotojai! tykotojai! išdavystē! “ginklus, ginklus į rankas!” — sušuko kareiviai, ir pasipylē jų šuviai ton pusēn, iš kurios jiems atējo pavojus.

Kaip pramatē Liutaširdis, taip ir įvyko. Nei viena kulipka jų nesiekē; visos ējo virš jų galvų.

“Pirmyn! “kirsti tvirtai ir greitai!” jis suriko ir puolē priešą lyg įerzintas liutas.

Jo draugai, sukaukē laukinių žvėrių balsais smogē į priešus, kurie gal būt šešis kartus juos viršijo savo skaičiumi.

Respublikonai pergązdinti tokiu staigiu puolimu, nežinodami puolikų skaičiaus ir nedrįsdami ieškoti išsigelbėjimo pabėgimu į krumus, kuriuose bijojo buti sugauti kaip kralikai, susiburē ginti savo gyvybę ant vietos.

Jonas Frulardas, manydamas, kad Uršulē uždaryta karietoje, apie kurią respublikonai buvo susispietę, kaip ir pasirengę ją ginti, pasiēmē atlikti desperatišką žygį. Jis skynē sau kelią prie karietos, kirsdamas be pasigailėjimo kiekvieną, kas jam stovėjo ant kelio. Jis pasiekē karietą, atidarē duris, šaukia: “Uršule! Uršule!”

“Ko tu nori?” prakalbėjo drebėdamas iš baimēs koks tai vyras.

“Aš reikalauju moteries, kuri yra

belaisvė; mirusią ar gyvą aš ją turiu turėti!” šaukē karininkas, įsiverždamas į karietą ir tverdamas už gerklēs tą vienatinį asmenį, kuris ten buvo.

“Pasigaliēk, tamista, aš meldžiu tavęs”, prastenėjo žmogus, nedarydamas iš baimēs jokio pasipriešinimo.

“Sakyk, kur ji yra, o ne tai aš tau nusuksiu sprandą”.

“Kaip aš galiu kalbėti? Tamista mane prismaugei!”

“Sakyk dabar” — tarē Frulardas atliuosuodamas gerklę.

“Kokį nelaisvį turi omenyje? Kad turēčiau nors vieną, tuojaus atiduočiau. Bet aš vos tik įėjau tarnybon, arba geriaus sakant einu tarnybon įstoti. Aš nieko daugiau nemačiau ir neturiu, išskyrus šiuos kareivius.

“Kas gi tu esi?”

“Aš žmonių atstovas, atlieku nepaprastą pasiuntinybę ir keliauju tiesiog iš Paryžiaus.”

“Prakeikimas ant jus!” mes padarēme klaidą!” suriko karininkas. Desperacijos suimtas, nežinodamas, ką toliaus veikti, paliko karietą ir šaukē: “čia ne tie žmonēs, kurių mes laukēme!”

Vos praėjo kelios sekundos ir respublikonai pajuto, kad jų priešai pranyko taip staiga, kaip staiga jie buvo pasirodę. Nelaukdami nei minutes, nebandydami sužinoti savo priešų, respublikonai kurē, rodos visa tykotojų armija juos vijosi.

Trys valandos bertainiai vėliau ki-

tas žmonių burys pasirodė ant revokranto. Jis ėjo be jokios tvarkos ir dainavo biauarias, šlyksčias dainas.

Kuomet jie pasiekė revokrugną, pirmojo raitelio arklys pastatė ausis ir pradėjo eiti atgal su užsispyrimu ir atsisakė eiti pirmyn.

“Kas čia yra?” tarė raitelis, nušokdamas nuo arklio ir rasdamas negyvųjų lavonus, išsitiesusius skersai kelia.

“Čia negyvo žmogaus kunas”, ištarė jis persigandęs. “Gobarde, eik čia ir pažiūrėk kas yra?”

Surikęs balsiai, Šedubas draugas, kuris dabar visiškai išsipagiriojo pamatęs negyvėlį. Jis tvirtino, kad čia turėjo įvykti mušis, nes visur pilna šviežiai pralieto kraujo.

“Žiurėk”, jis tarė, rodydamas aplinkui, “čia ne vienas užmuštas, čia ve apie aštuoni lavonai guli. Matau, kad jie visi respublikos kareiviai.”

“Šį smugį kirto tykotojai, kurių, matyt, yra tiek, kad ir mus gali užklupti”, pastebėjo, išblyškęs iš baimės, Šeduba.

“Pabandyk, ar nepravesi šį užsispyrusį gyvulį, kuris atsisako eiti tolyn. Eik pirmyn ir tempk jį. Pašauk palydovus, kad eitų greičiau. Man labai skubu. Aš bučiau linksmas, kad jau dabar bučiau namieje.”

Gobardas paėmė arklį už pavadžio ir bandė kaip nors praveisti aplinkiniu keliu, bet staiga jo rankos pakilo aukščiau ir jis kaip ilgas krito ant žemės; tame laike žybtelėjo ugnis ir pasigirdo šuvio garsai.

“Tykotojai! Chuanai!” suklykė Šeduba, nesavas iš persigandimo. “Ginklus į rankas, kareiviai; veskite čia belaisvę, butinai belaisvę čia prie manęs.”

Apsvaigę respublikonai, pajutę pavojų išsipagiriojo. Jie spietėsi aplink savo vadą, tempdami paskui pavargusį gyvulį, ant kurio buvo pribraklyta Uršulė. Užtelėjo da nauji šuviai, vėliai pykstelėjo kitas ir vis ir anapus erškėčių tvoros. Kiekvienas šuvis pasiėmė savo auką.

“Argi nei vienas nepasiūsė šuvį į erškėčius?” suriko Šeduba, “Pirmyn, kareiviai, pirmyn, išgykite razbaininkus negyvus ar gyvus.”

Šuvis po šuvio, kaip greit spėjo užsitaisyti šautuvus, ėjo iš už erškėčių tvoros. Iš šuvių retumo respublikonai suprato, kad jų priešų turi būti neperdaugiausia. Jie įgavo drąsos ir, sudarę visą kuopą, smarkiai kirto į tvorą.

Pakilo mėnuo, nušvietė visą apie linkę. Kovotojai pradėjo vieni antrus geriau įžiūrėti.

Kuomet žandarų ir kareivių didžiuma vykdė puolimą ant erškėčių tvoros, Šeduba pasiliko su keliais kareiviais ant vietos. Staiga jis pamatė, kaip stambus šešėlis švystelėjo iš už tvoros ir jau buvo prie Uršulės.

Pirmiau negu Šeduba suspėjo riktelti, Uršulė jau buvo šešėlio rankose ir ėmė nykti iš jo akių.

(Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys

— Bolognijoje dalyvavo penki kardinolai, apie 50 vyskupų, daug tukstančių dvasiškių ir virš 100,000 pasaulinių žmonių. Kariuomenės ir valdžios atstovai iškilmingai sutiko Popiežiaus legatą. Per Mišias giedojo vaikų choras, susidedęs iš virš 1000 giesmininkų.

Labai reikšmingas dabartinis Bažnyčios ir Valstybės santykiais buvo Popiežiaus legato ingresas į šv. Petroniaus katedrą. Toje katedroj 1539 m. Popiežius Klemensas VII-sis vainikavo Karolį V-į Romos cesoriumi, o Tridento susirinkimo metų čia ėjo kai kurie posedžiai.

Šiame ingrese kairėje Popiežiaus legato ėjo Bolognos podesta (viršininkas). Tai pirmas nuo anų laikų atsitikimas, kad oficialis valstybės atstovas dalyvavo Bažnyčios kunigaikščio ingrese.

PRANCUZIJA. — Prancūzų katalikų jaunimas jau pradėjo ruošti kitų metų kongresui. Jaunimo sąjungos centras išleido savo skyriams anketą su 76 klausimais. Anketą turi 8 klausimus apie įvairias katalikų veikimo formas apaštalavimo srityj, bažnytinėse įstaigose, socialinėje pagalboje, spaudos srityj ir t. t. 12 klausimų apie jaunimo darbą katalikų akcijoje, 15 klausimų apie jaunimo darbą parapijose, 4 klausimai apie jaunimo veikimą šeimynose, 9 klausimai apie kat. jaunimo veikimą darbininkuose, 9 klausimai apie sunkumus, kurie trukdo katalikų veikimą, 6 klausimai apie intelektualinį katalikų jaunimo pasiruošimą ir išsilavinimą, 5 klausimai apie dorinį ir religinį pasiruošimą bei išsilavinimą ir pagaliau 8 klausimai apie katalikų jaunimo ryšius su bendru katalikų veikimu.

PRANCUZIJA. — Kovoti jaunimą tvirkinančias filmas, kurias gamina daugiausia savo pelnui žydai ir masonai, Prancūzijos katalikai išsprendė gaminti nuo-

savas padorias filmas.

Tą Prancūzijos katalikų išsprendimą Vatikano laikraštis labai brangina.

VENGRIJA. — Visa Vengrija didžiai nustebinta nepaprastu toje šalyje tikėjimo atgijimu.

Nesenai Vengrijos sostinėje Budapešte įvyko devynioliktasis Tautinis Eucharistinis Kongresas. Žmonių supludimas buvo taip skaitlingas, ko nebuota nei viename tos rūšies Kongrese. Eucharistinio Kongreso procesijoje miesto gatvėmis dalyvavo mažiausia 250,000 žmonių. Tokio skaičiaus tikinčiųjų praelyje nebuto jokiose iškilmėse.

Po karo tikėjimas ėmė sparčiai atgyti, pareiškia Griovas Albertas Apponyi. Tai gyventojų reakcija prieš komunistus, kurie po karo mėgino Vengrijoje įvesti sovietus ir subedieinti gyventojus.

Griovas A. Apponyi sako, kad jis atsimena laikus, kuomet bažnytinėse iškilmėse daugiausia dalyvaudavo vieni gerbiamieji klebonai su sodiečiais. Neskaitant aukštesniosios dvasiškiejos, aukštesnysis žmonių luomas retai kur keliais savo nariais pasirodydavo.

Šiandie gi koks didis skirtumas! Procesijoje kartu su sodiečiais ir darbininkais žengė daugybė auktosios kilmės vyrų ir moterų. Aukštieji kariškiai bendrai su žmonėmis.

Pirm karo Vengrijoje katalikybė buvo kaip ir apmirus. Nors turėjo briliantinius katalikus sunus ir dukteris, bet, imant aplamai, katalikų tarpe buvo aiškus apsileidimas. Garbingi vyskupai ir įžymieji oratoriai ir rašytojai daug darbovosi katalikybės labui, bet apsnudimas buvo gyvai apčiuopiamas.

Šiandie gi koks didis kontrastas palyginus su praėjusiais laikais. Visais ruožais katalikų veikimas šiandie atgijęs taip, kaip niekad.

MUSŲ DARBAI

Ištraukos iš laiškų.

“Gerb. “Laivo” Redakcija, nuolankiai pareiškiu, kad “Laivas” yra mano geriausias draugas, išskyrus Jėzų, gyvenantį švenč. altoriaus Sakramente. “Laivu” gėrisi kiekvienas geros valios žmogus, ir perskaitęs kiekvieną numerį nepasitenkina juomi, prašo dar daugiau numerių duoti pasiskaitymui. Dieve, duok, kad “Laivas” taptų kiekvienos šeimos mylimiausiu draugu ir patarėju sielos reikaluose! — *A. Mickintė, Kaunas, Lietuva.*”

“Gerbiamieji, prisiunčiu \$10.00 Kolegijos fondui kaip prižadėjau kas metai. Tiktai prašau neužmirštai manęs savo maldose. Pasirodo iš nedidelių aukų, kad žmonės nesirupina kolegijos reikalingumu. Iš to galima pažinti, kad mūsų tauta — tie broliai lietuviai, dar mažai apsišvietę ir mokslo nemoka vertinti. Daug tokių tėvų sako: “Aš nemoku rašyti, o duoną sau užsidirbu!” Taip, tai tiesa. Bet jeigu mokėtų rašyti, tai taip sunkiai, kruvinomis ir puslėtomis rankomis, nereiktų dirbti. Juk mulas irgi tiek uždirba, kad gauna ėsti ir gyvena. Bet yra plakamas botagu kiekvieną dieną. Taip ir mūsų broliai tamsuoliai už savo sunkų darbą dažnai gauna skaudžių botagų ir visa turi būti gerai. Kokia mūsų tauta būtų laiminga, jeigu mes susiprastume ir mokslą tinkamai įvertintume. — *J. Tamašauskas, St. Louis, Mo.*”

“Gerb. “Laivo” Kunige Redaktorium, labai ačiu už siuntinį jam “Laivo” ir už pakvietimą jam bendradarbiauti. Aš noriai jam bendradarbiausiu. Man tai bus maloni pareiga rašinėti į “Laivą”. Prižadu, kiek tik atspėsiu, rašysiu... Ačiu už kolegijos katalogą. Iš tikrųjų man buvo labai malonu peržiūrėti ir perskaityti taisy katalogas. Tai žymi ir džiuginanti pra-

džia. Dieve, Jums padėk! — *J. Kripas, Rochester, N. Y.*”

Kolegijos Remėjai:

N. N., Washington, D. C. (dien. už.)	\$10.00
Čižauskas Melrose Park, Ill. ”	4.40
A. Baikauskienė Homestead, Pa. . .	3.00
R. Budzeikienė Kingston, Pa.	5.00
A. Šriupša Chicago, Ill.	5.00
B. Oželienė Chicago, Ill.	7.00
V. Lukošienė Chicago, Ill.	3.00
A. Digrius Brooklyn, N. Y.	3.00
M. Skruodenis Brooklyn, N. Y.	3.00
K. Žilaitė Brooklyn, N. Y.	3.00
J. Lošaitė Brooklyn, N. Y.	3.00
P. Kaziliunaitė, Cicero, Ill.	3.00
B. Nenartonis Chicago, Ill.	3.00
J. Vabalas Chicago, Ill.	3.00
Rev. J. J. Kaulakis Phila, Pa. . .	3.00
L. Serbenta Calumet City, Ill.	3.00
K. Mogolis Detroit, Mich.	3.00
J. Ignotas Waterbury, Conn.	3.00
J. Valkevičienė Waterbury, Conn.	3.00
J. Bertauskas Chicago, Ill.	3.00
A. Pakeltis Chicago, Ill.	3.00
R. Brundza Chicago, Ill.	7.00
J. Pilipavičius Philadelphia, Pa. . .	3.00
B. Vaiskus Racine, Wis.	3.00
R. Bakerienė New Britain, Conn.	3.00
J. Seredis Chicago, Ill.	10.00
K. Stasiulis Chicago, Ill.	3.00
B. Zubienė Chicago, Ill.	5.00
J. Kardelis Chicago, Ill. Garb. Rem.	50.00
M. Brown Eaton, Colo.	5.00
M. Gudelienė Shenandoah, Pa.	1.00
J. Sedlevičienė Hudson Mass. . .	3.00
Kun. E. Paukštė Chester, Pa.	3.00
Ur. Maženienė Chicago, Ill.	3.00
Kat. Auksiniūtė Waterbury, Conn.	5.00
V. Kazlauskas Detroit, Mich.	3.00

Nuoširdžiai dėkui, gerb. Remėjams už aukas.

Remėjų Centras.

(Bus daugiau).

Amerikos Lietuvių Žinios.

CHICAGO, ILL. — *Dievo Apveizdos* par. lapkričio 27 d. sekmadienio vakare, Dievo Apveizdos par. parapijiečiai, savo mylimo klebono kun. Ig. Albavičiaus vedami, suruošė naujos bažnyčios statymo užbaigtuves naujoje, gražioje ir erdvoje salėje. Prie rupestingai priruoštų stalų prisirinko šimtai žmonių. Salė didelė, stalų daug, vienok visi nesutelpa. Vakarieniauja vietomis pasidalindami. Gražiai grojo L. Vyčių 4 kp. orkestra, p. L. Kreščiumui vadovaujant.

Gražiai dainavo mokyklos mergaičių choras, p-nei Sheehan akompanuojant. Gražiai išėjo mažų mergaičių drilius. Joms akompanavo p-lė F. Valantinaitė.

Panelės — O. Mockaitė, E. Mikuckaitė, O. Papiėviutė, B. Stulgaitė suvaidino juokingą komediją „Ponia Pipsė ir Panelė Tipsė“. Sutartinai dainavo L. Vyčių 4 kp. choras, p. K. Saboniui vadovaujant.

P-nios Sabonienės vedama stygų orkestra harmoningai sugrojo keletą dalykėlių. P-lės D. Šulckaitė ir M. Šlapikaitė, kaip visuomet, gražiai padainavo duetą. Čiapo gražus bosas kas kart labiau publikos yra pamėgiamas.

Originalę komediją sulošė par. mokyklos alumniečių dr-jos nariai. Vaidino „Radio Telefoną“.

Kalbėjo L. Šimutis, L. Strielka, kun. P. Vaitukaitis, B. Mastauskas, Dimša, kun. J. Valaitis ir kun. J. Vaičiūnas. Programą gyvai vedė pats klebonas, kun. Ig. Albavičius, kuris reiškė daug dėiaugsmo, kad beveik jau visi bažnyčios statymo darbai yra baigti ir delto dėkojo parapijiečiams.

Skaitlingos publikos tarpe matėsi: dr. Zalatorius ir dr. Kliuga su žmonėmis, p. Makaveckas, p. Krukas, p. Aitutis ir visa eilė kitų biznierių.

Taip atuoñiolikiečiai apvainikavo visus savo didelius darbus, ryždamiesi kuogreičiausia sumažinti par. skolas ir visuomet dirbti Dievui ir Tėvynei.

AMERIKOS LIETUVIŲ VISUOMENĖI. — Turint omenyje: 1) gražius davinis trumpo tyrinėjimo Chicagoje ir New Yorke del Amerikos Lietuvių dalyvavimo kaip piliečių Jungt. Am. Valstybių gyvenime, o ypač pasižymėjimų sporto ir meno srityje;

2) Bendrą Amerikos Lietuvių Visuomenės Veikėjų nusistatymą reikalingume plataus statistiniai istorinio A. L. gyvenimo aprašymo;

3) Kad tas jau pirmiau buvo A. L. R. K. Federacijos nutarta ir pereitos vasaros mete įvykusiame Kongrese pasižadėta prisidėti prie pirmaus neįvykinto darbo, kuris dabar tenka knygos „Am. Liet.“ leidėjams, kurių tarpe yra žymiausi literatai ir visuomenės veikėjai.

Šiuo skelbiu Gerb. Visuomenės žiniai, kad pirmiau paskelbtoji leisti knyga „Amerikos Lietuviai“ pusiau fotografijų — atvaizdų ir pusiau aprašymų tampa nudugnaus Amerikos lietuvių statistiniai istorinio pobudžio ruošiamu veikalu. Jis apims visą Amerikos Lietuvių gyvenimą su visomis jo sritimis. To svarbaus darbo atlikimui svarbu visų bendradarbiavimas ir moralė parama, kuria leidėjai pasitiki iš Gerb. Visuomenės.

Darbas pradėdama nuo statistinių žinių rinkimo. Tam tikslui skiriama šioji žiema ir pavasaris.

Kun. S. Draugelis.

Knygos „Amerikos Lietuviai“ Leidėjų Komiteto Pirmininkas.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Ar gali kunigas nors būtų išduoti išpažinties paslaptį?

J. Š.; Cleveland, Ohio.

ATSAKYMAS. — Jokių būdu negalime, kad dėl to reikėtų ir mirti. Dar nebuvė atsitikimo, kaip saulė šviečia, kad R.-katalikų kunigas būtų išdavęs kam nors išpažinties paslaptį, o buvo daug kunigų, kurie paslapčiai užlaikyti, turėjo daug nukentėti nuo pasaulio valdovų ir net mirtį pakelti, kaip šv. Jonas Nepomukas ir daug kitų.

Šiame įvykyje, apie kurį Tamsta aprašai, galėjo būti taip: viena moteris po priesaika apkaltino sunkiame nusidėjime kunigą, kursai delei to daug buvo nukentėjęs. Suprantama visiems, jog moteriškės buvo padaryta kunigui didžiausioji skriauda.

Sulig R.-Katalikų Bažnyčios mokslu mėvienas negali apturėti išrišimo, pakol skriaudos neatlygina, arba jei tuojaus neturi galimybės, nepasižada kuoveikiausiai atlyginti — ar tai žodžiais — taigi toksai skriaudikas turi sugrąžinti pinigiskąją skriaudą, atiduodamas kiek yra nuskriaudęs, arba atsaukti melagingą nuplėšimą šlovės, ir tai viešai, jei nuplėšimas buvo viešas.

Kunigas sužinojęs per išpažintį, jog ši moteriškė buvo apšmeižus kunigą, kurs delei to daug nukentėjo, žinoma, turėjo pareikalauti atsaukti tą šmeižtą, kad sugrąžinūs nuskriaustajam kunigui šlovę. Ši moteriškė turėjo atsaukti arba prie liudininkų arba raštu. Tą patį būtų turėjus padaryti, jei apšmeižtasis asmuo ir nebūtų buvęs kunigas — prieš Dievą visi lygus. Kuo aukščiau stovi apšmeižtasis, tuo didesnė skriauda. Šiuo atveju yra tai nelaužymas išpažinties paslapties, bet teisingas atlyginimo skriaudos aktas (veiksmas).

Iš to neprivalome pykintis, bet džiaugtis, jog Bažnyčia teisingai elgiasi.

KLAUSIMAS. — Kokioje dienoje yra miręs Jėzus Kristus, ar penktadienį ar šeštadienį? *R. D., Amsterdam, N. Y.*

ATSAKYMAS. — Penktadienį. "...atidavė dvasią (kadangi tai buvo Prisirėngimo diena), kad kunai nepasiliktų ant kryžiaus subatoje." (Jon. 19, 31). "Tai buvo prisirengimo diena ir turėjo prasi-dėti subata" (Luk. 23, 54). "Jau vakare (kadangi tai buvo Prisirėngimo diena, kuri esti prieš subatą), atėjo Juozapas iš Arimatijos... ir prašė Jėzaus kuno" (Mor. 15, 42). "Kita-gi diena, kuri yra po Prisirėngimo dienos, vyresnieji... susirinko pas Pilotą" (Mat. 27, 62).

KLAUSIMAS. — Kiek kainuoja vyriui mažo mokslo išeiti į kunigus?

J. L., Cicero, Ill.

ATSAKYMAS. — Vienu sumetimu tegalima atsakyti, kad kainuoja keletas tukstančių dolerių. Daug priklauso nuo vietos ir mokyklos, kurią lanko, nes ne visose mokyklose vienodas mokestis; antra, priklauso ir nuo paties vaikinio mokslo kiek jisai mokslo ėjęs ir kaip jam sekasi mokslas.

KLAUSIMAS. — Kur galima gauti "šv. Teresės gyvenimas"?

P. A., Springfield, Ill.

ATSAKYMAS. — Galima gauti "Draugo" knygyne — 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill. Kaina 50c.; su persiuntimu 55c.

KLAUSIMAS. — Kiek šventų tėvų buvo iš viso ir ar visi italai?

R. D., Amsterdam, N. Y.

ATSAKYMAS. — Šventų Tėvų buvo 260. Tarp jų buvo ir graikų ir ispanų ir kitų.

Lietuvos Žinios

Vilniaus lietuvių pareiškimas del persekiojimų. VILNIUS. — Ryšyje su pastutiniais lietuvių persekiojimais Vilniaus krašte laikinasis Vilniaus lietuvių komitetas pasiskelbė platų pareiškimą, kuriame patiekiami persekiojimų faktai ir išdėstomas Vilniaus lietuvių visuomenės nusistatymas tuo klausimu. Pareiškime tarp kita ko pažymima, kad Vilniaus krašto lietuviai dirba tik ramų kultūrinį darbą, kuris jiems esąs garantuotas tarptautinių traktatų ir Lenkijos konstitucijos.

Pavartotų prieš lietuvius priemonių nelikvidavimas sudaręs padėtį, kuria naudosis visi šovinistiškai nusistatę lenkų gavalai ir rupinsis lenkinti lietuvių liaudį ir vaikus per bažnyčias, mokyklas ir kitas įstaigas. Lietuviai, gyvenę iš senų senovės šiame buvusios Didžiosios Lietuvos kunigaikštystės centre, turį pilną teisę išlaikyti savo tautybę ir varyti savo kalboj kultūrinį darbą, kurs XX amžiuje neturi būti varžomas. Prieš visas pastangas tą darbą varžyti laikinasis lietuvių komitetas griežtai protestuoja, reikalaudamas priklausančios lietuviams teisės vykdyti gyvenime.

Telšių kunigų seminarijos atidarymo iškilmės. — Lietuvos nepriklausomybei apsaugoti svarbu turėti tvirtą gerai apginkluotą kariuomenę, svarbu padaryti ekonominės ir politinės sutartys su kitomis valstybėmis, bet už vis svarbiausia, kad dauguma piliečių liktų sveikų papročių ir dorovės. Niekas negali užginčyti, kad krikščionybė yra sušvelninusi žmonių papročius ir pakėlusį jų dorovę. Todėl kiekvienas asmuo arba įstaiga, kuri neša žmoniems Kristaus evangelijos šviesą, Lietuvoje stiprina tautos ir valstybės pagrindus. Pastaromis dienomis liko atidaryta kunigų seminarija Telšiuose. Šis įvykis

yra svarbus ne tik katalikų Bažnyčiai, ne tik Žemaitijai, bet ir visai Lietuvai. Todėl tenka apie jį kiek plačiau pakalbėti.

Įsikurus Lietuvos bažnytinei provincijai Jo Ekscelencija Telšių vyskupas greit pastebėjo, kad Jo vyskupijoje kunigų sulyginamai mažiau, negu kitose. Penkių-šešių tukstančių parapijų aprūpina vienas kunigas net dvi parapiji. Kai kurie senesnieji kunigai norėtų altarijoje kiek pasilsėti ir ramiai senatvę baigti. Kunigų trukumas Jo Ekscelencijai sudarydavo daug painiavos ir rūpesnio. Kas daryti? Metropolijos kunigų seminarijoje tėra tik 38 Telšių vyskupijos klierikai ir tai žemesniuose kursuose. Mat, didelės kelionės Kaunan išlaidos, nepatogus tolimas susisiekimas, daugelį ir turinčių pašaukimą į kunigų luomą Žemaitijos jaunuolių sukliudydavo. Pagaliau vyskupo iškilmingoms cėlebroms reikalinga asistos, kurios iš vietinių kunigų sudaryti negalima. Liko viena išeitis — kurti seminariją Telšiuose, ypač kad čion pat prie katedros stovi dideli, jau bepradėdą griuti, muriniai rūmai, kuriuos atremontavus galima talpinti nemažą gyventojų skaičių. Telšių Kapitulos kanauninkui kun. Dobužinskui Jo Ekscelencija pavedė rūmų remonto darbą ir dėka kanauninko energijos bei sumanumo pirmomis spalį dienomis rūmuose galima buvo gyventi. Seminarijos atidarymo aktą norėta pažymėti kiek galint iškilmingiau. 2 spalį mėn. dieną, suvažiavus visiems klierikams, kurių prisirinko nelauktas skaičius, net 41, 7 val. vakare Jo Ekscelencija Telšių vyskupas, apsirėdęs vyskupiškais rubais, katedroje, dalyvaujant daugybei žmonių galingai prabilo į juos iš savo sosto, kad seminarijos darbas jau pradėdamas. Pradėdamas "Veni Creator". (Būs daugiau)

Svarbus Reikalas

Mūsų kolonijos apmiršta, — reikia joms vadų. Išautėjimas smarkiai plinta, — mums reikia susipratusių Amerikoje gimusių lietuvių. Kitos tautos mus nustumia, — mums reikia gausingos šviesuomenės, inteligentų. Netikėjimo prietarai plinta, — reikia gerų misijonierių, atsidavusių apšvietos plėtimui vienuolių.

Kur visa tai gausime? Turime išsiauklėti. Marijonų Kongregacija pasižadėjo įkurti bernaičiams Kolegiją, iš kurios galės kilti visos eilės susipratusių jaunuolių, busimų mūsų išėivijos vadų.

Marijonai priruošiamąjį darbą atliko. Jau turi pasiuntę net 8 studentus į Europos Universitetus specializuotis, kad busimoje Kolegijoje galėtų mokytojauti. Bet dar neturime pastatę erdvių tinkamų Kolegijai murų. Marian Hills Kolegija gali talpinti vos apie 30 studentų, o čia reikia vietos ruošti 150-200 studentų.

Visą savo laiką, darbą ir lėšas sudeda Marijonai beruošdami Aukštajai mokslo įstaigai mokytojus, neišgali pastatyti erdvių Kolegijai rumų. Plati visuomenė, kurios labui dirba Marijonai, turėtų ateiti su gausia parama. Žinokite, nei vienas Marijonas savo turto neturi. Kiekvienas Jusų centas bus pavartotas ten, kur Jus jį paskirsite. Iš Tamstos laukiame paramos. Visiems geriems darbams Tamsta ištiesei pagalbos ranką, juo labiau mūsų pačių Amerikos lietuvių reikalui, mūsų Tautos ateičiai neuždarykite savo geros širdies. Aukokite sūlyg savo išgalės. Daugiau turite, daugiau aukokite kilniam tikslui, mažiau turite — mažiau duokite, bet neatsisakykite paremti lietuvių bernaičių Kolegijos. Malorėkite pažymėti kryžiumi (x) tinkamose vietose Jusų skirtą auką ir atkirpę siųskite šiuo adresu:

MARIJONŲ KOLEGIJOS REMĖJŲ CENTRAS 2334 SO. OAKLEY AVENUE, CHICAGO, ILLINOIS.

Malonėkite priimti mano auką dol. c.
MARIJONŲ KOLEGIJAI IR ĮSKAITYKITE MANE

Vienkartinis Remėjas () moka su-lyg išgalės	Nuolatinis Remėjas () moka \$3.00 į metus	Amžinasis Remėjas () moka \$50.00	Garbės Remėjas () moka \$100.00	Kolegijos Steigėjas () moka \$500.00	Dienos Uždarbį () \$.... c....	1000 plytų Kolegijai () \$25.00	siunčiu \$.... c....
--	---	--	--	---	---------------------------------------	--	-------------------------

Mano adresas

Paaiškinimas. Visi Marijonų Kolegijos Remėjai yra Vienuolijos nuopelnų, gerų darbų dalininkai. Nuolatiniai Remėjai moka į metus \$3.00 ir gauna per visus metus laikraštį "Laiva". Amžinieji įnešę \$50.00 pasilieka ltemėjais kol jie gyvi, o Garbės Remėjai ir Steigėjai yra skaitomi Remėjais kol Marijonų Vienuolija gyvuos. Jie visi gauna laikr. "Laivą" nuolatos. Atskirai metams "Laivas" — \$2.00.

Telefonas Canal 7233

**PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius**

**DAŽŲ IR POPIEROS
K R A U T U V Ė**

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

**Užsakykit savo giminėms į Lietuvą
" D R A U G A "**

"Draugo" kaina metams Lietuvon
\$7.00; pusei metų \$4.00

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.